

Párbeszéd

(RÉSZLETEK)

Delejes irányítúvel a kezemben indulok reggel a konyha felé. Széthajtogatom az embermagasságú fűvet, amíg megtalálom a telefont. Felhívom az ékszerüzletet: küldjenek Tejutat, Bárányt, Rákot. Ha van, Szüzet is, sok vérrrel.

Ezek után nekilátok kávéfőzni. Az orákulum várhat, amíg leülök. Majd a forró kávéval a kezemben, nekilátok kivetni aznapi szerencsémét.

Kuei Mei, a Férjhezmenendő Hajadon: minden vállalkozás bálul üt ki, semmi sincsen, ami sikerrel kecsegtetne.

Kuei Mei egyúttal Tavasz, Kelet, az élet kezdete; Ősz, Nyugat, az élet vége; Nyár, Dél, teljesség, csúcspont; Tél, Észak, mozdulatlanlanság, sötét uralma, halál. A Hajadon az emberi élet összes ciklusait tartalmazó jelkép.

Megiszom a kávéfőzést, gondolkodom. Mit jelent ez az univerzális képlet? Meg kellene festenem ezt a Szüzet, aki idős férfi felesége lesz. Életerő is lehetne a jelentése — megújulás. Csakhogy a régiek megvetendőnek vélték a nő kezdeményezését — félték tőle — és így és ezért szerencsétlen ez az orákulum.

Felkelek, elindulok a tisztáson. Kolomp hangját hozza a szél, tengeritehenek legelőjére jutottam. Ez itt a fontos, ez mit jelent? Ahol a föld és a víz összeér — két alapelem határán lenni?

Saját területem ez — a magam birodalmában vagyok. Hazaérkeztem. Belső igazamat megtaláltam, annál kell kitartani, nincs más, ami ennél megbízhatóbb lenne. Légy hű önmagadhoz — mondták a görögök is; és akkor megnyugodott „szíved” közepében állandó erő sugárzik — szeretni fognak az emberek és munkádat siker koronázza. Az erő tudatosan: irányíthatatlan — csak ami természetes, az a változhatatlan, az az igaz érték, Yang, a világosság.

A manipuláció, a spekuláció az, ami megmérgezi az életet. Ez Yin, a sötét, a kisszerű ember hatalma, a bizonytalanság, a balszerencse, a bukás.

Tartsd távol magadtól a veszélyes embereket. Légy készen azokat fogadni, akik maguktól jönnek hozzád.

Kívülről nézve rozsdásodom bizony és
a nyikorgó idő

háztalan kutya
elropogtatja bennem a csontját
amíg gurul háztartásunk az üres Tér
pályáján jön a
hideg

és
itt a kertben ősz van a bor színét
utánozzák a jó

levelek
és a felettem fürdő fehér bálnaraj
mögött lopakodik Ahab kátránnyal kent
hajója.

Belül azonban párosodom

lassan kín

osan mint a teknősbéka
egy istennel aki vándor

és örökösen
tüzet gyújt

és a láng fölött
melengeti a tiz ujját

*Ahogy a szemedet nézem, reménytelenül, előre-hátra hajto
gatom százhuszonhat életemet, hogy megértsd, amire nincs sza
vam. A tűzijáték zuhanása az életünk, egy város felett, amel
ynek utcái alatt a közeledő Armageddon fegyvereit tárolják.
Olyan rövidéletű a szemed, mint a gyilkosság; örülete nem ta
rt tovább, mint egy döfés — aztán máris befelé gyullad, kint
meghályogosodik, mint az ékszerüzlet, amibe előző éjjel betö
rtek.*

*Majd ha sokmillió éves leszel, mint az agyam, észrevesze
d, hogy egyáltalán nem ott jársz, mint ahol gondolod; egy te
ngeralatti erdőben úszol, amelynek szintörései és növényzete
valamint állatvilága a nyelv, ami nem szólal meg a számon am
ikor a testedet nézem alvás közben, a testedet, aminek a nye
lvét még csak nem is sejtem, annyi bonyolult mondatból áll,
annyi kor költészete és bölcséleti kánonja van benne.*

*Egy nap bekövetkezik elszakadásunk és ha külön-külön, má
s időben jövünk vissza, már nem fogunk emlékezni egymásra; d
e talán ma azért vagy ilyen kihívóan gyönyörű, mert egy korá
bbi világegyetemből beszél testedhez a nyelvem és ez a hangt
alan dicséret az, amitől így ragyog*

Ez a vaklárma körülöttem egy nagyméretű
és materiális zongora-szám
és most elutazom oda ahol az a beszéd l
akik ami nem mondható
és azon veszem észre magam hogy nem tud
ok többé visszajönni onnan
mint a gyerek
akit egy különleges pusztulás a világr
a-jövetel után
egyre inkább prófétái az állatok veszn
ek körül
szemébe merülök
és gondolataim igazi mesterművek leszne
k:
 uszony pikkely gorilla-szem
és belső hallásom kagylóiban olyan kita
rtó zene
van
a vágy ötödik dimenziója
én vagyok a griff
én vagyok Természetem nagy kifestőkönyve